

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: A. B.
zastoupen Mgr. Tomášem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava
proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2023, č. j. MSK 98932/2023, sp. zn. DSH/16608/2023/Fra, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 21. 8. 2023, č. j. MSK 98932/2023, sp. zn. DSH/16608/2023/Fra, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám jeho advokáta ve výši 15 342 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku (dále též jen „magistrát“) ze dne 3. 7. 2023 a odvolání žalobce zamítl.
2. Magistrát uznal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť dne 2. 9. 2022 řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. Tímto jednáním porušil povinnost řidiče dle § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona.
3. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně žalobci uložil pokutu ve výši 26 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Též stanovil povinnost nahradit náklady řízení.

II. Podstatný obsah správního a soudního spisu a dosavadní průběh řízení

4. Dne 30. 9. 2022 obdržel magistrát oznámení příslušného policejního orgánu o podezření ze spáchání přestupku žalobcem. Přestupku se měl žalobce dopustit dne 2. 9. 2022 tím, že řídil osobní automobil a policejní hlídce předložil pouze ukrajinský řidičský průkaz č. X. Následnou lustrací hlídka zjistila, že má blokaci řidičského průkazu v České republice.
5. V oznámení o přestupku žalobce uvedl, že se prokázal platným řidičským oprávněním. Zdržuje se na území Ukrajiny. Nemá české řidičské oprávnění a neví, zda si je bude obnovovat.
6. Dle úředního záznamu policejního orgánu ze dne 2. 9. 2022 žalobce policejní hlídce ke sdělení, že má v České republice blokaci řidičského průkazu, uvedl, že měl řidičský průkaz odebrán dříve, trest již pominul a nyní již nemusí mít řidičský průkaz vydaný v České republice. Pracovně jezdí na Ukrajinu a používá tamní řidičský průkaz. Přílohou oznámení je fotografie ukrajinského řidičského průkazu č. X, podle něhož je žalobce držitelem řidičského oprávnění pro skupiny B1 a B od 8. 10. 2018 a pro skupiny C1 a C od 22. 4. 2020. Doklad byl vydán dne 22. 4. 2020 a je platný do 22. 4. 2050 (dále jen „ukrajinský řidičský průkaz ze dne 22. 4. 2020“).
7. V evidenční kartě řidiče (žalobce), jak je žurnalizovaná na čl. 8 a násl. správního spisu, je zapsáno celkem 24 přestupků. Dle evidenční karty řidiče na čl. 12 a násl. správního spisu má žalobce blokaci řidičského oprávnění v důsledku bodového hodnocení od 30. 6. 2021 do 25. 9. 2022.
8. Dle výpisu z centrální evidence obyvatel se žalobce narodil v Bílovci, je občanem České republiky.
9. Magistrát dne 20. 12. 2022 zahájil řízení o přestupku. Z ústního jednání nařízeného na den 8. 2. 2023 se žalobce omluvil. Uvedl, že byl držitelem platného řidičského oprávnění. Dne 14. 4. 2023 žalobce nahlédl do spisového materiálu a sdělil, že v době skutku byl držitelem platného řidičského oprávnění, což dokládá řidičským průkazem Ukrajiny č. X. Jeho kopie je žurnalizovaná na čl. 23 správního spisu. Plyne z něj mj., že žalobce se narodil na Ukrajině a je držitelem řidičského oprávnění skupiny B a BE od 19. 7. 2022; řidičský průkaz byl vydán

dne 19. 7. 2022 (dále jen „ukrajinský řidičský průkaz ze dne 19. 7. 2022“). Dne 19. 4. 2023 žalobce při ústním jednání v postavení obviněného z přestupku po poučení uvedl, že v době skutku držel platné řidičského oprávnění, které doložil dne 14. 4. 2023.

10. Statutární město Ostrava, odbor dopravně správních činností, sdělilo magistrátu, že zaslalo žalobci „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ ze dne 26. 7. 2021. Dle doručky oznámení adresované žalobci bylo vypraveno dne 26. 7. 2021, zásilka připravena k vyzvednutí dne 28. 7. 2021 nebyla vyzvednuta; zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na vhodné jiné místo; zásilka byla vrácena odesílateli dne 11. 8. 2025.
11. Žalobci magistrát umožnil nahlédnout do spisového materiálu před vydáním svého rozhodnutí; žalobce této možnosti využil. K věci se již nevyjádřil.
12. Magistrát rozhodl dne 3. 7. 2023. Uvedl, že ke dni 2. 9. 2022 měl žalobce blokaci řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů. K tomuto dni žalobce nepožádal o navrácení řidičského oprávnění. Argumentaci žalobce, že v době blokace byl držitelem platného řidičského oprávnění, neboť měl platný řidičský průkaz Ukrajiny ze dne 19. 7. 2022, nepovažoval za relevantní. Řidič, který pozbyl řidičské oprávnění na území České republiky v důsledku dosažení 12 bodů, nemůže jednoduše získat řidičské oprávnění v jiném státě a uniknout tak dopadům, které mělo jeho protiprávní jednání v tuzemsku. Řidičské oprávnění nelze udělit osobě, jejíž řidičské oprávnění bylo v jiném státě pozastaveno, pokud neuplynula lhůta pro jeho opětovné udělení.
13. V odvolání žalobce namítá, že řidičské oprávnění na území České republiky pozbyl dne 30. 6. 2021 a týž den dosáhl 12 bodů. Řidičský průkaz na Ukrajině získal teprve 19. 7. 2022, tedy v době, kdy již uplynula doba jednoho roku od nabytí 12 bodů. Zákon o silničním provozu nestanoví, že by nemohl být držitelem cizozemského řidičského oprávnění a po uplynutí 1 roku od dosažení 12 bodů nemohl nabýt řidičské oprávnění na území cizího státu. V tom mu nebránila žádná překážka, neboť již neměl platný zákaz činnosti řízení motorových vozidel a uplynul více než rok od doby, kdy dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení.
14. Žalovaný zamítl odvolání žalobce a napadené rozhodnutí potvrdil. Dal za pravdu magistrátu, že v době zastavení vozidla dne 2. 9. 2022 žalobce nebyl držitelem řidičského oprávnění. Námitky žalobce o možnosti občana České republiky získat řidičský průkaz na Ukrajině hodnotil jako nepřiléhavé, neboť doklady, které žalobce předložil, nekorespondují s prokázanými skutečnostmi, jak v osobě řidiče (místo narození žalobce Ukrajina vs. Bílovec), tak v údajích o získání oprávnění skupin vozidel uváděných na dokladech vydaných státem Ukrajina; též podpis žalobce na ukrajinských řidičských průkazech se liší. Žalovaný polemizuje s místem pobytu žalobce na Ukrajině. Doklad ze dne 19. 7. 2022 žalovaný nepovažoval za věrohodný. Ve zbytku žalovaný odkázal na rozhodnutí magistrátu.

III. Obsah žaloby

15. Včasnou žalobou se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

16. Předesílá, že při kontrole dne 2. 9. 2022 nedopatřením předložil v tu dobu již neplatné řidičské oprávnění (ze dne 20. 4. 2020 – *poznámka soudu*), nicméně již disponoval platným řidičským oprávněním – ukrajinským řidičským průkazem z 19. 7. 2022 pro kategorii vozidel B, při jehož řízení byl kontrolován.
17. Žalobce nesouhlasí s hodnocením ukrajinského řidičského průkazu ze dne 19. 7. 2022 jako nevěrohodného. To není v kompetenci správního orgánu. Měl jej hodnotit pouze jako platný či neplatný. Takový závěr ale žalovaný nečiní, přesto rozhodl, že žalobce řídil motorové vozidlo bez příslušného řidičského oprávnění.
18. K samotnému dokladu žalobce uvádí, že měl možnost požádat na Ukrajině o řidičský průkaz, podstoupil zkoušky v červenci 2022, tedy po vypršení zákazu činnosti. Řidičské oprávnění bylo vydáno dne 19. 7. 2022, tedy v době, kdy si již mohl vyřizovat řidičské oprávnění v České republice, neboť zákaz činnosti již vykonal. Žádný právní předpis nepřikazuje, že by žalobce musel mít řidičské oprávnění vydané právě v České republice.
19. Žalobce dále reaguje na závěry žalobce ohledně místa jeho pobytu a uvádí, že pracovně jezdívá na Ukrajinu. Žalovanému rovněž nepřísluší spekulace ohledně odlišných podpisů žalobce na řidičských oprávněních.
20. Žalobce shrnuje, že předložil platný doklad – řidičský průkaz Ukrajiny ze dne 19. 7. 2022, který má správní orgán povinnost uznat. Neměl vést polemiku nad tím, co se mu na dokladu nezdá. Žalovaný rozhodl v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*, přičemž rozhodoval o správním trestání. Též se nevypořádal s judikaturou, na kterou žalobce poukazoval.
21. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného, replika žalobce, duplika žalovaného a triplika žalobce

22. Žalovaný ve vyjádření ze dne 22. 11. 2023 zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
23. V ukrajinských řidičských průkazech, které žalobce předložil, jsou rozpory. Vyzdvihuje, že žalobci byly v České republice vydávány řidičské průkazy, též potvrzení o ztrátě, odcizení, poškození či zničení řidičského oprávnění. Z těchto důvodů i časových posloupností řidičské průkazy předložené žalobcem nemohly být vůbec vydány, resp. nemohly být vydané platné, neboť není možné, aby jedna osoba měla současně více platných řidičských průkazů. Žalovaný též předložil sdělení Ministerstva dopravy České republiky, jehož přílohou je zpráva ukrajinského velvyslanectví, že v národním rejstříku Ministerstva vnitra Ukrajiny nebyly nalezeny údaje o vydání žádného z řidičských průkazů, které žalobce předložil.
24. V reakci na vyjádření žalovaného žalobce dne 29. 11. 2023 sděluje, že se v červenci 2022 pohyboval na Ukrajině a dodal kopii cizojazyčné listiny, o níž uvedl, že se jedná o potvrzení autoškoly o tom, že složil tamní zkoušky a dosáhl řidičského oprávnění. Pokud na základě tohoto aktu neprovedly příslušné orgány zápis, nemůže to jít k tíži žalobce. Odkázal na probíhající válku a celkový dopad na tamní administrativu. K replice doložil

fotokopii cestovního dokladu a fotokopii cizojazyčné listiny, jejíž text není kompletní (okraje s číselnými údaji jsou tzv. oříznuté).

25. Žalovaný dne 7. 12. 2023 poukázal na cizojazyčnost doložených listin a to, že fotografie zachycují pouze razítka (možná) z cestovního pasu. Absolvování zkoušky neprokazuje získání řidičského oprávnění.
26. K výzvě soudu, nechť žalobce doloží originál či ověřenou kopii listin o tom, že vykonal zkoušky v autoškolě, žalobce dne 20. 3. 2025 sdělil, že výzvě nemůže vyhovět, neboť je od zářijových záplav postrádá. Jejich pravost není žalovanou zpochybňována.

V. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.
28. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
29. V souzené věci proti sobě stojí dvě stanoviska:
- žalobce je přesvědčen, že byl dne 2. 9. 2022 držitelem platného řidičského oprávnění, a to ukrajinského řidičského průkazu ze dne 19. 7. 2022. Mohl získat řidičské oprávnění na Ukrajině, neboť k tomuto dni již byl na území České republiky oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění. Žádný právní předpis mu to nezakazuje;
 - magistrát považuje tvrzení žalobce o možnosti získat řidičské oprávnění na Ukrajině za irrelevantní, neboť řidič, který pozbyl řidičské oprávnění na území České republiky v důsledku dosažení 12 bodů, nemůže získat řidičské oprávnění v jiném státě; v době policejní kontroly měl žalobce blokaci řidičského oprávnění. Žalovaný na odůvodnění rozhodnutí magistrátu odkazuje, odvolací námitky žalobce stran možnosti získat ukrajinské řidičské oprávnění má za nepřiléhavé a nevypořádává je. Vyjadřuje totiž „podiv“ nad předloženými ukrajinskými řidičskými oprávněními s ohledem na konstatované rozpory vzešlé z dokazování. V pasáži věnované polemice o pobytu žalobce na Ukrajině řidičský průkaz ze dne 19. 7. 2022 „nepovažuje za věrohodný“. Uzavírá, že žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění.
30. Úhelnou námitkou nynější věci je, zda může žalovaný uzavřít, že žalobce řídil bez řidičského oprávnění, aniž by jednoznačně vyslovil, zda předložené ukrajinské řidičské průkazy uznává za platné či nikoli.
31. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí při vědomí, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a orgánu odvolacího tvoří jeden celek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48).

32. V nynější věci je nesporné, že žalobce v řízení před magistrátem předložil ukrajinský řidičský průkaz ze dne 19. 7. 2022, aby prokázal, že byl dne 2. 9. 2022 držitelem řidičského oprávnění. Dle evidenční karty řidiče měl žalobce do 25. 9. 2022 blokaci českého řidičského průkazu.
33. Dle § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu *řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje i řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949).*
34. Úmluva o silničním provozu (Vídeň 1968)¹, ve znění účinném od 29. března 2011 (dále jen „Úmluva“) dle serveru Organizace spojených národů² a tam uvedených signatářů zavazuje Českou republiku i Ukrajinu. Krajský soud pro úplnost podotýká, že na souzenou věc nedopadá směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006, o řidičských průkazech, která se zaměřuje zejména na otázku vzájemného uznávání řidičských průkazů členských států EU.
35. Podle čl. 41 odst. 2 písm. a) platí, že *smluvní strany musí uznat:*
- i) *každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy;*
 - ii) *(...)*
- za platný na svých územích pro řízení vozidel, která patří do kategorií, na které se řidičské průkazy vztahují, za podmínky, že řidičské průkazy jsou dosud platné a že byly vydány jinou smluvní stranou nebo její částí, nebo organizací náležitě k tomu zmocněnou touto jinou smluvní stranou, nebo jednou z jejích částí.*
36. I jen z jazykového znění Úmluvy plyne signatářům povinnost cizozemský řidičský průkaz pro příslušnou kategorii vozidel uznat za platný v případě, že *odpovídá ustanovením přílohy 6 Úmluvy* a za podmínky, že *je dosud platný a byl vydán smluvní stranou Úmluvy*. V opačném případě má smluvní strana možnost cizozemský řidičský průkaz za platný neuznat.
37. Tento závěr nicméně správní orgány v nynější věci nečiní. Magistrát k ukrajinskému řidičskému průkazu říká (zjednodušeně), že jej žalobce nemohl na Ukrajině vůbec získat, neboť měl blokaci řidičského průkazu v České republice. Žalovaný na odůvodnění magistrátu odkazuje; navíc vyjadřuje jen „podiv“ nad ukrajinskými řidičskými průkazy (ten popisuje v druhé polovině čtvrté strany napadeného rozhodnutí). Na základě onoho „podivu“ přisvědčuje magistrátu, že žalobce v době kontroly nebyl držitelem řidičského oprávnění. Dodává, že ukrajinské řidičské průkazy, které žalobce předložil, nekorespondují s prokázanými skutečnostmi (viz pátý odstavec strany páté napadeného rozhodnutí). Na konci pasáže věnované již polemice ohledně místa pobytu žalobce pak žalovaný udává, že ukrajinský řidičský průkaz ze dne 19. 7. 2022 „nepovažuje za věrohodný“ (viz poslední věta odstavce šestého páté strany napadeného rozhodnutí).

¹ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 83/2013 Sb. m. s., o sjednání Úmluvy o silničním provozu, přijaté ve Vídni dne 8. listopadu 1968

² https://treaties.un.org/Pages/showDetails.aspx?objid=080000028003745e&clang=_en

38. Takové hodnocení cizozemského řídičského oprávnění, které provedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, ovšem Úmluva nezná a nepředpokládá. V žádném z přezkoumávaných správních rozhodnutí nezaznívá jednoznačná úvaha správních orgánů o tom, zda předložená řídičská oprávnění uznává za platná či nikoli, jak předjímá Úmluva. Nemůže jí být ani „glosa“ žalovaného (na konci pátého odstavce páté strany napadeného rozhodnutí) o tom, že jen „žalobce ví, jakým způsobem získal řídičské průkazy, které předložil“.
39. Byť soud může sdílet pochybnosti žalovaného ohledně dílčích aspektů žalobcem předložených řídičských průkazů Ukrajiny, nemůže již aprobovat jeho závěr, že žalobce nebyl dne 2. 9. 2022 držitelem řídičského oprávnění, aniž by žalovaný nejprve vyslovil, dostatečně skutkově podložil a přezkoumatelně odůvodnil, že žalobcovy ukrajinské řídičské průkazy neuznává ve smyslu článku 41 odst. 2 Úmluvy za platné, a tudíž že dle § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu neosvědčují řídičské oprávnění žalobce na území České republiky.
40. Krajský soud je přesvědčen, že české orgány mají automatickou povinnost uznat cizozemské řídičské oprávnění za situace, že splňuje požadavky Úmluvy, tedy má náležitosti vymezené v její příloze č. 6, je dosud (tj. časově) platný a byl vydán orgánem státu, která je smluvní stranou [viz již výše citovaný čl. 41 odst. 2 písm. a) Úmluvy]. Na tomto místě lze podpůrně odkázat na závěry Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 23. 10. 2020, č. j. 5 As 426/2019–26 (věnovaném otázce uznání a výměny řídičského oprávnění ve smyslu § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu) uvedl, že cizozemské řídičské oprávnění *osvědčuje řídičské oprávnění na území České republiky, avšak pouze tehdy, splňuje-li požadavky podle Vídeňské úmluvy (...)*³. Tento závěr vyplývá z § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu a je dále reflektován také v § 7 vyhlášky o řídičských průkazech³, podle jehož odst. 1 se náležitosti řídičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy posuzují podle přílohy č. 6 této Úmluvy.
41. Byť tedy žalovaný dospívá k závěru, že žalobce nebyl držitelem řídičského oprávnění, a porušil tak § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, nelze z jeho rozhodnutí vyčíst, zda vůbec uznává či nikoli předložená ukrajinská řídičská oprávnění za platná, případně proč nikoli, to vše s odkazem na jeho povinnost takové řídičské oprávnění automaticky uznat v případě, že vyhovuje požadavkům Úmluvy.
42. Tento nedostatek přitom nemůže žalovaný zhojit až ve vyjádření k žalobě (viz přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71), v němž poprvé uvádí, že předložená řídičská oprávnění nebyla platná, což hodlá doložit vyjádřením Ministerstva dopravy.
43. Uvedené platí o to více, že se nynější věc dotýká správního trestání, které je ovládáno zásadou *in dubio pro reo* a v němž se aplikují obdobné zásady a pravidla jako v právu trestním (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 27/2008–46, ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008–67, nebo ze dne 7. 5. 2008, č. j. 1 As 35/2008–51).

³ Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb. ze dne 10. ledna 2001 o řídičských průkazech a o registru řidičů

44. S ohledem na absenci posouzení otázky uznání platnosti ukrajinských řidičských oprávnění má krajský soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Byť žalobce otázku nepřezkoumatelnosti v nynější věci nenamítal, zabýval se jí krajský soud *ex officio*, neboť se jedná o vadu závažnou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
45. Krajský soud, jak již naznačil shora, nepřehlédl, že žalovaný až v řízení před soudem doložil vyjádření Ministerstva dopravy České republiky, které má prokázat, že v příslušném národním ukrajinském registru nebyly nalezeny údaje o vydání předložených řidičských průkazů. Soud ve věci nicméně nepřistoupil k nařízení jednání a k provedení tohoto důkazu. Jeho provedením a následným hodnocením by totiž nahrazoval činnost žalovaného, který s jednoznačnou tezí o neplatnosti řidičského oprávnění přichází až v přezkumném řízení soudním, byť z ní ale dovozuje vinu žalobce z přestupku. Zcela zásadní argumenty ohledně otázky platnosti ukrajinských řidičských oprávnění, která měla být primárně vyřešena žalovaným předtím, než posoudil otázku viny žalobce, poprvé zaznívají až ve výměně názoru mezi žalobcem a žalovaným v řízení před soudem. Žalobce by soud provedením a hodnocením tohoto důkazu připravil o možnost obrany ve správním řízení (v rámci procesu dokazování skutečností o uznání jeho cizozemského řidičského oprávnění za platné) i v řízení soudním, neboť proti rádě odůvodněnému rozhodnutí žalovaného by žalobce nepochybně mohl postavit kvalitnější argumentaci (což ostatně v reakci na vyjádření žalovaného v nynější věci činí). Jejich posouzení soudem by přesunulo obranu žalobce až do řízení před (kasačním) soudem, a nahlovalo tak povahu přezkumného řízení soudního.
46. Krajský soud dále nad rámec již vyřčeného dodává, že svými „spekulacemi o podivnostech“ ukrajinských řidičských oprávnění bez jednoznačného závěru o jejich uznání ve smyslu Úmluvy žalovaný zcela oslyšel (v podstatě jedinou) odvolací námitku žalobce stran jeho možnosti získat řidičské oprávnění na území Ukrajiny. Na tento (ničím neodůvodněný) závěr magistrátu žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze odkazuje a odvolací námitky vůbec nevypořádává.
47. Žalovaný sice obecně může na odvolací námitky reagovat tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který jako celek vylučuje třebas i širší komplex odvolacích námitek (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72). Takový názor by však musel přesvědčivě a přezkoumatelně zdůvodnit tak, aby toto zdůvodnění poskytlo dostatečnou oporu výroku jeho rozhodnutí. To se nicméně v nynější věci, jak vysvětleno výše, nestalo. Argumentaci žalobce ohledně možnosti získat řidičské oprávnění na Ukrajině tak žalovaný vůbec nevypořádal.
48. Na tomto místě krajský soud k dokreslení situace dodává, že je na rozdíl od magistrátu, potažmo žalovaného, přesvědčen, že osoba, která pozbyla tuzemské řidičské oprávnění a hodlá v budoucnu opět řídit motorová vozidla, má na výběr ze dvou variant. Buď může požádat o vrácení řidičského oprávnění dle § 102 zákona o silničním provozu, nebo může získat řidičské oprávnění v jiném státě. Z žádného ustanovení právního řádu či Úmluvy totiž nelze dovodit, že by tato osoba musela řidičské oprávnění (znovu) získat právě a jen v České republice.

49. Výše uvedená argumentace vychází z premisy, že český řidičský průkaz osvědčuje nabytí/držení českého řidičského oprávnění. To v praxi znamená, že požádá-li osoba o výměnu cizozemského řidičského průkazu (prokazujícího cizozemské řidičské oprávnění) dle § 116 zákona o silničním provozu, pak jestliže jí úřad vyhoví, považuje se původní cizozemské řidičské oprávnění za řidičské oprávnění české. Řidičský průkaz tedy prokazuje držení řidičského oprávnění toho státu, který průkaz vydal. Řidiči, který byl držitelem tuzemského řidičského průkazu a dosáhl hranice 12 bodů v bodovém hodnocení, a tedy pozbyl řidičské oprávnění, nic nebrání v tom, aby řidičské oprávnění získal na území jiného státu než České republiky. Pokud tak učiní, získá nové řidičské oprávnění a nový řidičský průkaz. Nový řidičský průkaz jej opravňuje po uplynutí 1 roku ode dne, kdy pozbyl tuzemské řidičské oprávnění (srov. § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu) k řízení motorových vozidel příslušné skupiny na území České republiky, a to, aniž by byl nucen žádat o vrácení řidičského oprávnění dle § 123d citovaného zákona. Prokáže-li se řidič po uplynutí uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel platným řidičským průkazem členského státu nebo cizího státu, není namístě se domnívat, že řídí bez příslušného řidičského oprávnění jen na základě údaje v evidenci řidičů, že má blokaci řidičského oprávnění a dosud si nepožádal o jeho vrácení (srov. přiměřeně stanovisko veřejného ochránce práv k některým aspektům týkajícím se držitelů řidičského průkazu členského státu a řidičského průkazu vydaného cizím státem, ze dne 13. ledna 2016, sp. zn. 24/2015/SZD/MK).
50. Legální (ve smyslu zahraniční právní úpravy) získání řidičského oprávnění a řidičského průkazu v jiném státě tedy ve svém důsledku nahrazuje proceduru vrácení řidičského oprávnění dle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu.
51. V této souvislosti krajský soud upozorňuje i na to, že oznámení o dosažení 12 bodů bylo v nynější věci žalobci doručeno (tzv. fikcí) až v srpnu 2022. Předložený ukrajinský řidičský průkaz měl žalobce získat již 19. 7. 2022. Je tedy otázkou, zda v souzené věci vůbec uplynula lhůta 1 roku od pozbytí tuzemského řidičského oprávnění předpokládaná § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu. Je to totiž až s oznámením o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, s nímž zákon spojuje významné právní účinky (viz § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu).
52. Vzhledem k tomu, že žalovaný jednoznačně neuzavřel, zda předložené ukrajinské řidičské průkazy, které má při splnění podmínek čl. 41 odst. 2 písm. a) Úmluvy povinnost automaticky uznat, uznává za platné či nikoli, nemohl dospět ani k závěru, že tyto dle § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu neosvědčují řidičské oprávnění žalobce na území České republiky, tedy že žalobce řídil bez řidičského oprávnění. Žalovaný v dalším řízení primárně učiní jednoznačný závěr o tom, zda uznává ukrajinské řidičské průkazy, které žalobce doložil, za platné. Tento závěr podloží nikoli jen svými subjektivními hodnoceními, ale případně i součinností s příslušnými orgány tak, aby mohl postavit najisto, zda předložená řidičská oprávnění splňují požadavky čl. 41 odst. 2 písm. a) Úmluvy. S provedeným dokazováním žalovaný žalobce seznámí a umožní mu se k němu vyjádřit. Teprve na základě tohoto posouzení žalovaný uváží, zda žalobce byl v době spáchání přestupku držitelem řidičského oprávnění ve smyslu § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu.

VI. Závěr a náklady řízení

53. S ohledem na výše uvedené shledal soud žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí proto pro vady řízení zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Současně věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku.
54. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný je zavázán k náhradě nákladů řízení žalobci v rozsahu ve výši 3 000 Kč za uhrazený soudní poplatek a tří úkonů právní služby – převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a reakce na vyjádření ze dne 29. 11. 2023 [§ 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění platném a účinném v době, kdy byl úkon vykonán] v celkové výši 3 x 3 100 Kč, tj. 9 300 (§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 advokátního tarifu), k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč, tj. 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobce je plátcem DPH. Náklady právního zastoupení činí celkem 15 342 Kč. Soud žalovaného k jejich zaplacení zavázal k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s.
55. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 14. května 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudce